

Instanța de fond: M. Gandrabur
Instanța de apel: A. Minciuna, V. Mihailă, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către ÎMGFL nr. 21,
în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de
Galben Anatolie împotriva ÎMGFL nr. 21, intervenient accesoriu SA
”Termoelectrica”, SA ”Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actelor
administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de ÎMGFL nr. 21 și menținută hotărârea
Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 13 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 17 mai 2017, Galben Anatolie a sesizat instanța de judecată cu cerere de
chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 21, intervenient accesoriu SA
”Termoelectrica”, SA ”Apă-Canal Chișinău” cu privire la obligarea ÎMGFL nr. 21
să efectueze rectificările necesare în ordinul de încasare a numerarului nr.
136028668, ordinul de încasare a numerarului în baza contractului nr. 6021 și
ordinul de încasarea a numerarului 136028669 al apartamentului nr. XX din str.
XXXX, mun. Chișinău, cu excluderea din ordinul de încasare a numerarului a
sumei de 16 002,77 lei, a sumei de 89 896,39 lei și respectiv a sumei de 29 991,41
lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în temeiul hotărârii Curții de
Apel Chișinău din 10 decembrie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de
Justiție din 24 aprilie 2013, a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure
pe Galben Anatolie cu spațiu locativ în conformitate cu art. 30 alin. (1) din Legea
cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995. În scopul executării
hotărârii instanțelor de judecată nominalizate, în temeiul dispoziției Primăriei
municipiului Chișinău 64-d din 31.01.2017, la 13 februarie 2017, s-a eliberat lui
Galben Anatolie ordinul de repartiție nr. 015100 seria ”Ci., asupra apartamentului
nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău.

În pofida faptului că, Galben Anatolie până la data de 13 februarie 2017,
adică la momentul eliberării ordinului de repartiție evidențiat supra, n-a locuit în
apartamentul menționat și nu și-a asumat careva datorii a foștilor locatari, în
ordinele de încasare pentru serviciile comunale au fost incluse și plățile istorice a
fostului locatar XXXX.

A menționat reclamantul că, SA ”Apă-Canal Chișinău” furnizează serviciul
public de alimentare cu apă și de canalizare locatarilor blocului din str. XXXX,
mun. Chișinău, aflat în gestiunea ÎMGFL nr. 21 din str. Gheorghe Madan, 81, în

baza Contractului nr. 2-021-33 din 07.10.1997, încheiat între operator și gestionarul blocului locativ, precum și în conformitate cu prevederile Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303/2013 și Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 271 din 16.12.2015.

Astfel, facturarea și înaintarea spre plată a volumelor serviciilor furnizate de alimentare cu apă și de canalizare locatarilor blocului din str. XXXX, mun. Chișinău, se efectuează de către ÎMGFL nr. 21 prin intermediul Centrului de calcul ÎM "Infocom".

Totodată, SA "Termoelectrica" furnizează serviciul de încălzire blocului din str. XXXX, mun. Chișinău, aflat în gestiunea ÎMGFL nr. 21, în baza contractului încheiat între operator și gestionarul blocului locativ. Respectiv, facturarea și înaintarea spre plată a volumelor serviciilor furnizate locatarilor blocului locativ din str. XXXX, mun. Chișinău, se efectuează de către ÎMGFL nr. 21.

Reclamantul a mai specificat faptul că, prin cererea din 05.04.2017 înregistrată la ÎMGFL nr. 21 cu nr. G-64/17, a solicitat excluderea din ordinele de încasare pentru serviciile comunale și a tuturor serviciilor prestate la adresa de consum - mun. Chișinău str. XXXX, ap. XX, până la data eliberării ordinului de repartitie nr. 015100 seria "Ci" din 13.02.2017, însă nu a primit răspuns.

Prin încheierea din 24 mai 2017, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului SA "Termoelectrica" și SA "Apă-Canal Chișinău".

Prin cererea de concretizare din 12 iunie 2017, reclamantul a solicitat obligarea ÎMGFL nr. 21 să recalculeze sumele incluse în ordinul de încasare a numerarului nr. 136028668 pentru apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău și să excludă sumele datoriei de 16 002,77 lei (pentru servicii comunale) și de 29 991,41 lei (pentru apă) din ordinul de încasare a numerarului nr. 136028668, făcând rectificările necesare, cu obligarea pârâtului să nu includă pentru viitor sumele datoriei de 16 002,77 lei (pentru servicii comunale) și de 29 991,41 lei (pentru apă) în ordinul de plată a serviciilor comunale pentru apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău, obligarea ÎMGFL nr. 21 să recalculeze sumele incluse în ordinul de încasare a numerarului nr. 1 emis în baza contractului 6021 și să excludă suma datoriei de 89 896,39 lei (din care 61 798,64 lei pentru încălzire și 28 097,75 lei pentru apă caldă), făcând rectificările necesare și să excludă pentru viitor din ordinul de încasare a numerarului pentru încălzire și apă caldă, emis în baza contractului 6021 pentru apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău suma datoriei de 89 896,39 lei (din care: 61 798,64 lei pentru încălzire și 28 097,75 lei pentru apă caldă).

În motivarea cererii de concretizare a menționat că, raportul juridic litigios are loc între reclamant și pârât, iar reclamantul corect a ales pârâtul în prezenta speță, în practica judecătorească, existând procese având ca obiect includerea în facturile pentru servicii comunale a sumelor nejustificate, în care în calitate de pârât apar întreprinderile de gestionare a spațiului locativ. Cererea prealabilă a fost depusă la 05 aprilie 2017 și în termen de 30 de zile din data înregistrării ei, pârâtul era obligat să o examineze și să comunice de îndată petiționarului decizia adoptată (art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ), însă nu a primit nici un răspuns, în interiorul termenului de 30 de zile.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 2, 3, 14, 17 din Legea contenciosului administrativ, dispozițiile Legii nr. 92 din 29.05.2014 cu privire la

energia termică și promovarea cogenerării, Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 13 iunie 2017, cererea de chemare în judecată depusă Galben Anatolie a fost admisă parțial, a fost obligat ÎMGFL nr. 21 să recalculeze sumele și să efectueze rectificările necesare în ordinul de încasare a numerarului nr. 136028668 din luna martie 2017 (servicii comunale); în ordinul de încasare a numerarului nr. 136028669 din luna martie 2017 (apă potabilă și menajeră) precum și în ordinul de încasare a numerarului nr. 1 în baza contractului nr. 6021 din luna martie 2017 (încălzire și apă caldă) emise pe numele consumatorului Galben Anatolie cu privire la apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău. S-a obligat ÎMGFL nr. 21 să excludă din ordinul de încasare a numerarului nr. 136028668 din luna martie 2017 suma de 16 002,77 lei, din ordinul de încasare a numerarului nr. 136028669 din luna martie 2017 suma de 29 991,41 lei și din ordinul de încasare a numerarului nr. 1 în baza contractului nr. 6021 din luna martie 2017 suma de 89 896,39 lei.

S-a încasat din contul ÎMGFL nr. 21 în beneficiul lui Galben Anatolie cheltuielile de asistență juridică în sumă de 300 lei. În rest cerere de chemare în judecată a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de ÎMGFL nr. 21 și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 13 iunie 2017.

La 09 februarie 2018, ÎMGFL nr. 21 a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului declarat, ÎMGFL nr. 21 a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

La 05 martie 2018, SA "Apă-Canal Chișinău" a depus o referință la cererea de recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

La 26 martie 2018, Galben Anatolie prin intermediul avocatului Bordei Teodor a depus o referință la cererea de recurs, concretizată la 03 aprilie 2018, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil recursul declarat de ÎMGFL nr. 21.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referințe, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎMGFL nr. 21, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de ÎMGFL nr. 21, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de ÎMGFL nr. 21.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎMGFL nr. 21.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu